

BESTE-ISFAHÂN AĞIR SEMÂÎ

Aksak semâî

İSMÂİL FENNÎ ERTUĞRUL

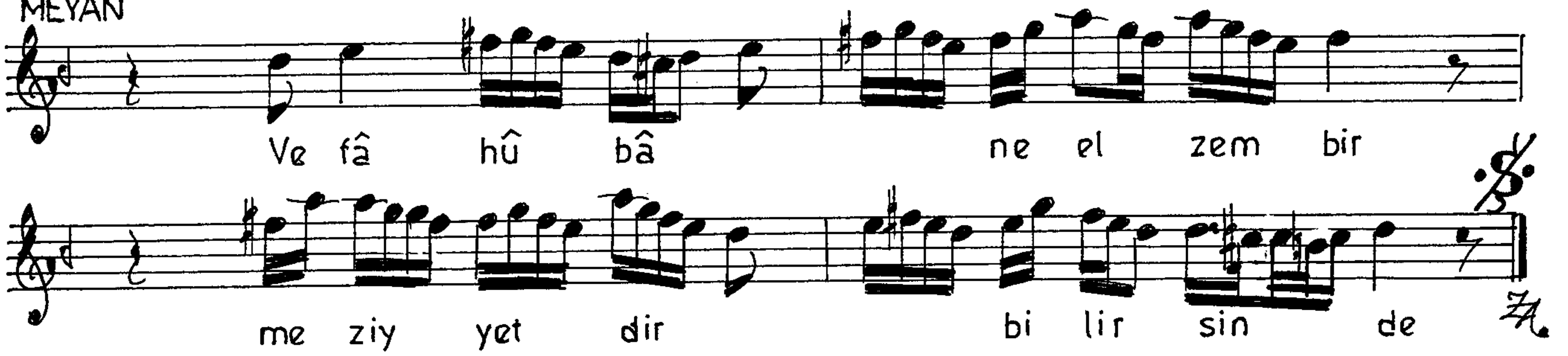

Ah Ne den üf tâ - de ne böy le
Ah Ni çin bu â şı kı zâ rı
Ah Ne den git tik çe sen ter ki

ce fâ et mek - de sin bil mem
fe da et mek - de sin bil mem
ve fa et mek de sin bil mem

Ye lel li ye lel li yâ - lâ - ye - le
lel le li dost dost
yâr - yâr -
yâr - yâr - (SON)

MEYÂN

Ve fâ hû bâ ne el zem bir
me ziy yet dir bi lir sin de

Neden üftâdenē böyle cefâ etmekdesin bilmem
Niçin bu âşk-ı zârı fedâ etmekdesin bilmem
Vefâ hûbâne elzem bir meziyyetdir bilirsin de
Neden gittikçe sen terk-i vefâ etmekdesin bilmem

(Güfte : Kendisi'nin)